

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 4 cor. 40 bani,
 Pe o jumătate de an 2 cor. 20 bani.
 România, America și alte țări străine 11 cor. anual
 Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibiu.

Foale politice
 Apare în fiecare Dumineacă.

Editura și tiparul „Tipografia Poporului”
 Redactor resp. v. Nicolae Bratu.

INSERATE:

se primesc la BIROUL ADMINISTRATIEI
 (Strada Măcelarilor Nr. 12).
 Un șir pe lățime prima-dată 14 bani, a doua-oraș
 12 bani, a treia-oraș 10 bani.

Scriitorul popular Ioan Creangă.

— Un pătrar de veac dela moartea lui. —

Zi cu zi, an cu an, s'a scurs un pătrar de veac dela moartea celui mai mare povestitor și scriitor popular al Românilor, care a fost Ioan Creangă. În foile și revistele românești au apărut articole numeroase închinat memoriile marelui povestitor.

Ioan Creangă a fost cu trup și cu suflet al poporului, al acelor țărani năcăjiți cu copii mulți și bucate puține, cu credințe și preoți, cu biserici, școli, sărbători și jocuri, cu un cuvânt al țărănilor cari trăesc suferind o viață întreagă printre rari stropi de bucurie.

„Foaia Poporului” este tot a poporului, adeca a țărănilor sau sătenilor, descriși atât de pătrunzător prin peana lui Creangă. De aceea ne împlinim o sfântă datorință ocupându-ne de personalitatea marelui scriitor al poporului, dela a cărui moarte prăznuim acum un pătrar de veac (25 ani).

Ioan Creangă s'a născut la 1837 în satul Humulești, județul Neamț (Moldova) din părinții țărani: Stefan al lui Petrea Ciobotarul și Smaranda. A învățat carte întâi la școală din Humulești, „o chilie făcută din chielitul alături sătenilor”, — după cum însuși zice în Amintirile din copilărie, — sub conducerea dascălului Vasile, care era și cantorul bisericii din sat, iar după plecarea acestuia la oaste, cu dascălul Iordache. Se pare însă că acesta bătea cam des școlarii; de aceea și ei începuse a se cam răzni de școală. Luat apoi de un unchiu al lui, Creangă a fost dat la învățătură mai departe la o școală din alt sat, apoi trimis că să învețe cântarea bisericăescă în Târgul Neamțului (orășel în România), în urmă la o școală de preoție (seminar) din Fălticeni. Peste puțină vreme însă se desfășură școala aceasta, trimițându-se cei mai tineri dintre școlari la seminarul Socola din Iași.

Cu multă greutate se despărți Creangă de familia sa, de satul său, pe care-l iubea foarte mult. „Dragu-mi era satul nostru, — zicea Creangă, — cu Ozana cea frumos curgătoară și limpede ca cristalul, în care se oglindește cu mănine Cetatea Neamțului de atâtea veacuri! Dragi îmi erau tata și mama, frații și surorile și băieții satului, tovarășii mei de copilărie, cu cari iarna, în zilele geroase mă destătam pe ghiată și la săniș; iar vară, în zile frumoase

de sărbători, cântând și chiind, cutureram dumbrăvile și luncile umbroase, țarinile cu holdele, câmpul cu florile și mândrele dealuri, de după cari îmi zâmbeau zorile, în sburdalnică vârstă a tinereții! Asemenea dragi îmi erau săzătorile, clăcile, horile și toate petrecerile din sat, la cari luam parte cu cea mai mare însuflețire”.

Dela 1855 până la 1859 Creangă stete fu seminar; atunci, luând atestatul venit în sătul natal; apoi se însură la Iași și intră ca diacon la biserică „Patruzece de sfinti”, apoi la alte biserici. Deși foarte înaintat în vîrstă, căsătorit de trei ani, Creangă a intrat într-o pedagogie din Iași spre a studia căriera de învățător, deoarece cariera preotească nu o prea iubea. După îsprăvirea acestui curs, a fost numit ca învățător la o școală din Iași.

Întâi preot, apoi învățător, după aceea negustor, apoi profesor și iar învățător, Creangă a dus o viață sbuciunată și amărătă, mai ales din cauza că ură lingăirea, nevrând să-și încovoie spatele spre umilită față de nimenea.

Prieten bun cu marele Eminescu, multe zile le-au petrecut împreună, cîndu-și unul altuia scrimerile lor și cercetând ședințele societății „Junimea” din Iași, unde se străgeau pe atunci toți scriitorii de frunte ai Românilor.

Pe lângă amintirile din copilărie, cari l'au ridicat pe Creangă în rîndul nemuritorilor, prin farmecul și frumusețea descrierii, unde se perindă pe di-

naintea ochilor sufletești nu numai amintiri fugare, ci viață în reagă de pe sate cu toate trămăntările ei, mai avem rămase dela el și frumoasele basme scrise într-o limbă dulce și curgătoare. Mai ales în basmul lui Harap Alb aflăm zugrăvit cu o măestrie deosebită uriași ca Ochilă, Setila, Flamânzilă, unul care vedea și în măruntale pământului, altul care bea apa dela 24 iazuri și o gârlă (râu) și striga că să usucă de sete, iar altul care mâncă brazdele de pe urma a 24 de pluguri și striga că crapă de foame. Apoi celelalte minunate povestiri că: „Soacra cu trei nurori”, „Capră cu trei iezi”, „Dănilă Prepeleac”, „Moș Nichifor Coțcarul”, „Ioan Turbincă” și altele, care provoacă cetitorului o veselie și un râs nedescris.

Dintre scrimerile în cari se ocupă mai serios cu soarta țărănilor este frumoasa bucată „Moș Ion Roată și Unișa”, care o dăm în altă parte a foii. În ea Creangă vrea să arete că unirea între țărani și domni nu se face numai prin vorbe răsuflate, ci prin ajutorul domnilor, când și aceștia vor pune umărul lor alături de al țărănilor; numai atunci va putea fi adevărată unire.

Amintirea lui Creangă nici când nu se va șterge din sufletele Românilor. Se vor mai scurge încă multe sferturi de veacuri, alte rânduri de oameni vor lua locul celor de azi, și unii dela alții, din tată în fiu, fiecare Român va învăța să cinstească cu drag amintirea marelui scriitor al poporului românesc.

Situația războiului.

Știri și telegramme

sosite după Bobotează până la sfârșitul săptămânei trecute.

Luptele din Carpați, Bucovina, Galitia, Polonia și Serbia.

In cele următoare dăm părțile de căpitanie din telegrammele oficioase, cari s-au trimis dela biroul de presă al prim-ministrului. Ele cuprind rapoartele sosite din cartierul general al armatei noastre.

Budapestă, 21 Ianuarie Starea e în general neschimbată, față de zilele trecute, și afară de unele mici lupte de patrule date în Polonia, — pe câmpul de operații dela nord au decurs numai lupte de artillerie. Pe valea rîului Dunajecz artleria noastră a bătut cu succes unele detașamente din linia dușmană principală, izbutind să-i scoată pe Ruși dintr'o măeriște, pe care aceștia o ocupaseră mai nainte. Un detașament de-al nostru a înaintat până la rîu, cauzând dușmanului perderi de mai multe sute de oameni și aruncând în aer podul, pe care Ruși l-au întins peste Dunajecz. — In Carpați au avut loc numai unele ciocniri mai mici.

General Höfer

Budapestă, 22 Ianuarie. Situația e pe întregul front neschimbată; doar îci coea de se mai desfășură căte o luptă de artillerie. — General Höfer.

Budapestă, 23 Ianuarie. Spre nord dela Vistula s-au desfășurat alătări lupte mai vii de artillerie. Artleria noastră a operat cu mai mare succes îndeosebi în ținutul cel mai dinspre sud al rîului Nida și spre nord dela Chescinye, unde i-a succes, ca să dărime o gară și astfel a produs incurcală în operațiile de transportare a trupelor dușmane. Lupte de artillerie cu rezultat ceva mai schimbător au decurs și în sudul Vistulei, precum și în alte părți ale frontului. — In Carpați situația a rămas neschimbată.

Duminică și Luni.

Luptele în Carpați, Bucovina, Galitia și Polonia.

Budapestă 24 Ianuarie. In Polonia, în Galitia de vest și în Carpați nu s'a întâmplat nimic deosebit. Ici-coea de se mai căte o luptă de artillerie, dealmiatirea total e linștit. Atacurile îndreptate de Ruși în contra pozițiile noas-

tre din Bucovina de sud s-au terminat prin faptul, că trupele noastre au reocupat Cârlibaba, precum și înălțimile, cari sunt în apropierea orașului. Rușii s-au retras suferind perderi grele. — Tot astfel am zădărnicit cu totul încercările Rușilor de-a câștiga teren dinoaci de linia Cârlibaba-Iacobeni. — General Höfer.

Budapestă, 25 Ianuarie. Pe frontul din Galitia și Polonia n'a obvenit nici o schimbare. Prin unele părți singuratică decurg lupte de artillerie și se desfășură ciocniri mai mici. Focul artleriei noastre l-a silit pe răsuflare să se retragă înspre sud dela Tarnow părăsind iarăș căteva tranșee. — In Carpați situația a rămas neschimbată. Iam respins pe Ruși din unele poziții spre sud dela înălțimile pasurilor. — Pe câmpul de operații dela sud (cu Sârbii) n'a obvenit nici o schimbare — General Höfer.

Luptele Germanilor cu Francezii, Englezii și Rușii.

Budapestă, 24 Ianuarie. Marele cartier german comunică cu ziua de 23 Ianuarie următoarele: Pe câmpul de operații dela vest (Belgia și Franța), piloti dușmani au aruncat bombe asupra orașelor Gent și Seebrügge (Belgia), dar fără succes. — Dușmanul a atacat eri după amiază intre Souaien și Perthes (Franța), în nordul taberei dela Chalons. Atacul însă a fost zădărnicit de focul nostru. Dușmanul s'a refugiat în tranșeele sale. Trupele noastre au ocupat o poziție în pădurile argonice, spre vest dela Fontaine la Mitet, făcând prizonieri 3 ofițeri și 247 de soldați și capturând 7 mitraliză. — Spre nord-est dela Pont-a-Mousson am respins două atacuri franceze cauzând dușmanului mari perderi. — In luptele pe care dușmanul le-a inceput, pentru că să-și reocupe tranșeele, i-am cunoscut dela 21 Ian. încoaci 7 tunuri și o mitraliză. La Wiessenbach am respins atacurile vânătorilor de Alpi. Atacurile reținute de noapte, pe care dușmanul le-a îndreptat în contra localității Hartmansweilerkopf, au rămas fără succes.

Pe câmpul de operații dela est: In Prusia istorică nu e nimic de semnalat. In Polonia de nord în regiunea Schasnyului am respins atacurile neînsemnante ale Rușilor. I-am scos pe Ruși din localitățile Blino și Gojek. Trupele mai slabe rusești, cari înaintau spre Spital-Gornin, le-am silit să se retragă. Ofensiva noastră în contra ținutului Sucha a progresat. Spre vest dela Chescinye în ținutul Rawei decurge o vie luptă de artillerie.

Budapestă, 25 Ianuarie. Marele cartier german vestește cu data de 14 Ianuarie următoarele: Pe câmpul de operații dela vest, ziua de 23 Ianuarie a trecut fără a putea însemna vreun eveniment mai important. In pădurile argonice am respins cu ușurință două atacuri

franceze. La Hartmansweilerkopf și spre nord-vest dela Steinbach, în munții Voghezi, am progresat (înaintat). Aici am făcut prizonieri 50 de vânători francezi.

Pe câmpul de operații dela est: In Prusia istorică și în partea nordică a Poloniei n'a obvenit (nu s'a întâmplat) nici o schimbare. Atacurile noastre îndreptate în contra ținutului Sucha, la Borzymow au fost incununate cu succes. Contra-atacurile dușmane le-am respins cauzând înimicului perderi grele. Am zădărnicit atacurile rusești îndreptate în contra noastră la Oposno.

Răsboiul Turcilor.

Constantinopol, 23 Ianuarie. Marele cartier general turcesc comunică oficial: Grosul armatei rusești, a cărei încercare de-a ne încunja aripa stângă am zădărnicit-o și — după cum am amintit — se retrage dinaintea contra-ofensivei noastre. Trupele noastre urmăresc dușmanul. In 21 Ianuarie trupe englezesci au încercat să înainteze sub acoperirea lor trei canoniere în contra trupelor noastre, la Korna, dar leam respins pe deplin cauzându-le perderi foarte grele. Pierderile noastre sunt mici.

Martii și Mercurii.

Luptele în Carpați, Galitia și Polonia.

Budapestă, 26 Ianuarie. Din marele cartier general al nostru se comunică cu data de 25 Ianuarie: In Polonia și în Galitia nu s'a întâmplat nimic mai însemnat. Numai pe valea Nidei a fost o vie luptă de artillerie. Contra-atacurile, pe care le-au îndreptat Rușii în contra noastră pentru că să-și reocupe pozițile, pe care le-am cucerit dela ei în valea rîului Ung, precum și la Vezérszállás, le-am respins prin izbiri săngeroase. Am zădărnicit pe deplin încercările dușmanului de-a ne rupe rîndurile la Rafaïlova. Dușmanul s'a retrăs peste Zielona. Numărul Rușilor făcuți prizonieri în Carpați în luptele din aceste două zile din urmă este de 1050. — General Höfer.

Luptele Germanilor cu Francezii, Englezii și Rușii.

Budapestă, 26 Ianuarie. Comunicatul oficial al marelui cartier german e pentru ziua de 25 Ianuarie următorul: Pe câmpul de operații dela vest în partea orașelor Nieuport și Ypern (Belgia) au decurs lupte de artillerie. — Spre sud dela Bery-au-Bac am perdit un tranșeu, pe care îl luam cu căteva zile înainte dela Francezi — Pe când ieri se dădeau în sud-vestul lagărului dela Chalons numai lupte de artillerie, azi s'a desfășurat acolo și lupte de infanterie, cari încă și acum. In pădurile argonice, spre nord dela Verdun și Poul artleria desvoală o vie activitate. Am respins toate atacurile, pe care Francezii le-au îndreptat în contra localității Hartmannswillerkopf. — In luptele, cari au avut loc în aceste păduri Francezii au avut perderi grele. Am aflat pe câmpul de luptă francez nu mai puțin de 400 cadavre de-vale vânătorilor francezi. Numărul prizonierilor francezi se ridică.

Pe câmpul de operații dela est: In Prusia istorică pe teritorul, care se întinde spre est și nord dela Hötzen și Grünbrunnen se desfășură lupte de artillerie. Focul nostru l-a silit pe dușman să-și părăsească căteva poziții din sudostul Grünbrunnen-ului. Atacurile, pe care Ruși le-au îndreptat contra noastră spre nord-est dela Grünbrunnen, le-am respins, cauzând dușmanului perderi grele. — In Polonia de nord nu e nimic de semnalat. — Spre est dela râul Pilița de-a semenea n'am avut de înregistrat vreun eveniment mai important.

Lupte pe mare între flota engleză și germană în nordul Helgolandei.

Budapest, 26 Ianuarie. Statul major al marinei germane comunică oficial cu ziua de 25 Ianuarie:

Cu ocazia eșirii lor la largul mării panțatele germane (vapoare mari de răsboiu) „Seydlitz”, „Derfflinger”, „Moltke” și „Blücher”, însotite de patru crucișătoare mai mici și două torpiloare, au dat de o escadră engleză, care constă din 5 crucișătoare de luptă, din mai multe crucișătoare mai mici precum și 26 contratorpiloare, cu cari a urmat apoi ciocnirea. După o luptă de trei ore Englezii s-au retras până la o depărtare de 70 mile marine în nordul Helgolandei. După șirile de până aci, Englezii au pierdut un crucișător de luptă, iar nouă ni s'a scufundat panțerul »Blücher«; celelalte vapoare germane s-au reîntors nevătămate în port. — Amiral Behncke.

(Panțerul german »Blücher« a fost construit la 1908. Era de 15 800 de tone; avea o lungime de 161 metri și o lărgime de 24 1/3 metri. Motoarele lui aveau o putere de 32.000 de cai, iar viteza și era de 24 noduri. (Avea un personal de 887 de matrozi).

Luptele în Carpați, Galitia și Polonia.

Budapest, 27 Ianuarie. Situația generală nu s'a schimbat. Lupta de artillerie de pe ambii țărmii ai Vistulei a decurs alătării ziuă intreagă mai violent, ca și în ceste două zile din urmă. Artilleria noastră grea a operat cu succes la vestul Tarnow-ului. Am aruncat în aer o coloană de muniții de ale dușmanului La Zglobice, spre sudvest dela Tarnow, am pus pe fugă mai multe compănii dușmane. În ținutul Nidei a durat focul de artillerie întreagă noaptea până dimineață în zori, când a continuat cu mai mare violență. — In Carpați au fost și alătării lupte. — In văile râurilor Ung, Latorcza și Nagyág dușmanul a trebuit să-și părăsească câteva poziții însemnante, încercând înzadar să și-le susțină prin contra-atacuri violente. Aceste contra-atacuri l-au costat pe dușman grele jertfe. — In Bucovina n'au fost lupte. — Pe câmpul de operații dela sud e liniște. — General Höfer,

Luptele Germanilor.

Budapest, 27 Ianuarie. Marele cartier german comunică cu ziua de 26 Ian. următoarele: Pe câmpul de operații dela vest după obiceiul său francez, dușmanul a început a bate cu tunurile localitățile Middelkerke și Westende. Perderile noastre au fost eri foarte puține. Trupele noastre au atacat eri pozițiile engleze situate pe ambii țărmii ai canalului Labasse. Pe când din ofensiva trupelor noastre în nordul canalului și între canal și Gewenthy n'a putut rezulta cucerirea tranșelor dușmane, din cauza focului violent englezesc din flanc, trupele din Baden au operat cu deplin succes în sudul canalului. Aici am ocupat pozițiile engleze pe o lățime de 1100 de metri, am cucerit două puncte de rază, am făcut prizonieri 3 ofițeri și 110 de soldați și-am cuprins un tun și 3 mitraliziere. Englezii au încercat înzadar să-și reocupe pozițiile, pe cari noi imediat le-am

intrebuițat corespunzător scopurilor, căci i-am respins cauzându-le mari perdeuri. Perderile noastre sunt relativ mici. Trupele noastre au operat cu succes pe înălțimile de lângă Craonne, spre sudost dela Laon. — In Voghezi am respins fiecare atac de-al Francezilor. Am făcut mai mult de 50 de prizonieri.

Pe câmpul de operații dela ost: Spre nordost dela Gumbinnen (Prusia șestică) cavaleria rusească a atacat fără succes pozițiile noastre. Pe celelalte fronturi din Prusia șestică au fost lupte violente de artillerie. Lupte mai mici s'au dat spre nordost dela Woclawec (Polonia), cari lupte s'au terminat cu succesul nostru. In Polonia, spre vest dela Vistula și spre ost dela Pilița nu s'a întâmplat nimic deosebit.

Știri diferite.

— Din Viena se desminte știrea că vor fi puse în circulație piese (bani) de 50 fileri. Se pregătește însă baterie a 20 milioane piese de către o coroană pentru a înlesni umblarea banilor.

— Belgienii se înapoiază cu incetul pela vetrile lor. Din cei 900 de mii de refugiați în Olanda, 700 de mii s'au reîntors dejă.

— Generalul rus Stösel, cel care a apărăt cetatea Port-Arthur în răsboiul ruso-japonez, a murit. Stösel a fost condamnat la 10 ani temniță din cauza că a predat cetatea.

— Comandanțul cetății Pșemisl, care e înconjurată de Ruși, spre a putea corespondă cu Austro-Ungaria, a introdus niște balonașe mici, de cari leagă scisorile și apoi le dă drumul în aer. Cei cari vor găsi asemenea balonașe sunt rugați a le preda celei mai apropiate autorități militare.

— Am anunțat în numărul trecut pacosetea cea mare, care a dat peste Italia prin cutremurul de pământ. Aflăm acum că și în Spania a izbucnit un puternic cutremur de pământ, iar într-un loc în Elveția pământul a vărsat lavă fierbinte, care a nimicit un sat aproape de tot.

— Un vapor italian, care venea din Sfax, mergând către Veneția în dreptul portului Pola s'a izbit de-o mină și s'a scufundat.

— Agenția telegrafică italiană anunță: In cercurile politice de frunte se susține, că la sfârșitul lunei acesteia contele Bülow (ministrul Germaniei din Roma) va putea duce la Berlin cuvântul hoărit al Italiei.

— Știri susite din Roma susțin, că la Paris s'ar fi hotărît un împrumut de 15 miliarde (un miliard are 1000 milioane), pe care il va face la olaltă puterile din Tripla-Înțelegere (Franța, Anglia și Rusia). Împrumutul se va subscrive în acelaș timp la Londra, Paris și Petersburg.

— Ministrul de finanțe rus a plecat zilele trecute la Paris, venind din Rusia peste Ungeni—București—Giurgiu, de unde și-a continuat călătoria spre Salonic, iar de aci la Paris.

— Pentru străinii, cari călătoresc în Germania, încă sunt introduce aceleaș măsuri, cu privire la pașaport și fotografie, ca și la noi.

— Fostul ministru de externe al Bulgariei, Ghenadie, a plecat zilele trecute la Roma, voind să se informeze în persoană asupra planurilor oamenilor politici italieni, în ce privește Peninsula Balcanică în general, și Bulgaria îndeosebi.

— Din Sofia (capitala Bulgariei) se anunță, că direcția școalei militare de aci a permis ordin să încheie anul acesta școlar cel mai târziu până în 28 Martie. Ministrul de culte a hotărît ca și în celelalte școli cursurile să se

încheie anul acesta la 28 Martie, pentru ca școalele să poată fi întrebuițate la nevoie ca spitale.

— Un ofițer întors de pe câmpul de luptă a spus, că regimentul românesc de infanterie 50 a primit, ca dar din partea împăratului Wilhelm, un steag cu crucea de fer, pentru viteză dovedită pe câmpile din Polonia rusească.

— Guvernul bulgar a hotărât să opreasă exportul cucuruzului.

— In Italia s'a organizat din nou aviația militară, iar pentru acest scop s'a pus la indemâna un nou fond de 16 milioane lire.

— Camera Statelor Unite din America a votat pentru tiebuințele armatei suma de 101 milioane de dolari.

— Papa a ordonat rugăciuni deosebite pentru pace, cari vor trebui spuse în toate bisericile catolice din Europa în 7 Februarie și la 21 Martie în bisericile catolice din celelalte continente.

— Intrarea tuturor ziarelor străine, afară de cele germane, ungare și bulgare, a fost cu totul oprită în Turcia.

— Imprumutul de răsboiu al monarhiei noastre s'a urcat la 3306 milioane, dintre cari 2136 în Austria și 1170 în Ungaria.

— Familia regală bulgară a dăruit 50 mii de țigarete soldaților din monarhia austro-ungară.

— Orășul Budapest și-a încheiat socotelele pe anul 1914 cu un deficit (pagubă) de 10 milioane, cari se vor acoperi după răsboiu.

— Pentru spitalurile militare din Ungaria de nord se caută medici. Honorarul zilnic este 30 coroane, iar pentru studenți în medicină 10 coroane pe zi.

Știri din România.

— Transportarea mărfurilor cu cărăle din România peste graniță a fost oprită. Asta din cauză, că oamenii puneeau în cără și mărfuri operte, pe cari le ascundeau printre cele libere. Pe viitor rămâne ca toate transporturile pentru export să se facă numai pe calea ferată. Iar punctele (granițele) vamale, pe unde nu este linie ferată, nu vor mai putea exporta nimic rămânând închise.

— Taxa vamală pentru exportul tărișelor (cari sunt libere) este de 2 lei pentru suta de kilograme. Această taxă este în fință dela 9 Sept. 1914 și se aplică și acum tot așa fără nici o schimbare.

— In cursul lunei Decembrie 1914 au ieșit din România 6987 vagoane încărcata cu cereale și produse măcinante (dintre cele libere). Iar din Aprilie până la 31 Dec. 1914 au ieșit 129.763 vagoane cu mărfuri românești exportate.

— Ministrul de școale a înștiințat pe ministrul de răsboiu, că poate chema și pe seminariști și teologii nesfințiti — în caz de mobilizare — care au vârstă între 19—27 ani, la serviciile sanitare ale armatei (la îngrijirea bolnavilor).

— In anul acesta exanenele dela școalele de pedagogie se vor face la 1 Martie.

— Ministrul de finanțe a publicat o înștiințare amănunțită asupra legii timbrelor de ajutor. E vorba de noua lege, pe baza căreia toate documentele, cari se liberează unei persoane au să poarte un timbru deosebit de 10 bani; sumele incassate au să fie vărsate pe seama Casei de ajutor »Familia luptătorilor«, de unde să se ajute apoi ceice vor merge la răsboiu. Supusă la acest timbru sunt tot felul de evitanțe apoi fiecare foaie din cărțile comerciale dela firme împrotocolate, recipisele poștale, cittațile dela judecătorii, recursale etc. etc. Acest timbru nu poate fi înlocuit prin nici un fel de alt timbru iar documentele, pe cari va lipsi vor fi respinse.

Moș Ion Roată.

La 1857, pe când se fierbea Unirea (Moldovei cu Munténia) în Iași, boerii moldoveni liberali, ca de-al-de Costache Hurmuzachi, M. Kogălniceanu și alții au găsit cu cale să chie me la Adunare și cățiva țărani fruntași, căte unul din fiecare județ (comitat), spre a lua și ei parte la facerea acestui măreț și nobil act național. Cum au ajuns țărani în Iași, boerii au pus mâna dela mână de i-au ferchezuit frumos și i-au îmbrăcat la fel, cu cheburi albe și cusme nouă, de se mireau țărani ce berechet i-au găsit. Apoi, se zice, că i-ar fi dat pe seama unuia dintre boieri, să le tie cuvânt, ca să i facă a înțelege scopul chiemării lor la Iași.

— Oameni buni, știi pentru ce sunteți chiemati aici la noi? zise boierul cu blândețe.

— Vom ști cucoane, dacă n-ți spune, răspunse cu sfială un țăran mai bătrân, scăripându-se în cap.

— Apoi iaca ce, oameni buni: De sute de ani două țări surori, creștine și megieșe, Moldova noastră și Valahia sau Țara Muntenească, de care poate fi auzit vorbindu-se, se sfâșie și se măñancă între dânsale spre cumplita urgie și pieire a neamului românesc. Țări surori și creștine am zis, oameni buni, căci precum ne încchinăm noi Moldovenii, așa se închină și frații noștri din Valahia. Statura, vorba, hrana, îmbrăcămintea și toate obiceiurile căte le avem noi, le au întocmai și frații noștri munteni. Țări megieșe am zis oameni buni, căci numai părăusul Milcov ce trece pe la Focșani, le desparte. «Să-i secăm dar dintr-o sărbire» și să facem sfânta Unire, adeacă înfrățirea dorită de strămoșii noștri, pe care ei n-au putut să facă în imprejurările grele de pe atunci. Iată, oameni buni, ce treabă creștinească și frumoasă avem de făcut. Numai Dumnezeu să ne lumineze pe toți, cum a ști el mai bine!

— Înțelegem cucoane, așa a fi, răspunseră cățiva țărani mai rușinoși; că dă, dacă nu-ți și Dumneavoastră ce-i pe lume, — noi țărani, nema delă coarnele plugului, avem să știm ce-i bine și ce-i rău?..

— Ba eu drept să vă spun, cucoane, n-am înțeles, ci că zise cu îndrăzneală unul dintre țărani, anume Ion Roată.

— Și-apăt chiar dacă ne-am pricpe și noi la căte ceva, cine se mai uită în gura noastră? Vorba ceea cucoane: Țăranul când merge trepăște și când vorbește hodorogește, să ierte cinstită față dumneavoastră. Eu socot, că treaba asta se putea face și fără de noi; că că, noi știm să învățăm săpa, coasa și secarea, dar dumneavoastră învățăriți condeiul și când vrei, știi a face din alb negru și din negru alb... Dumnezeu vă dăruit minte, ca să ne povățuiți și pe noi prostimea.

— Ba nu, oameni buni, să treut vremea aceea, pe când numai boerii făceau totul în țara aceasta, și o întorceau după plac. Astăzi toți, dela Vlădică până la opincă, trebuie să luăm parte la nevoile și la fericirea țării. Muncă și căstig, datorii și drepturi pentru toți decpetivă.

Le spuse apoi boerul despre originea Românilor, cum și de cine au fost ei aduși pe aceste locuri; despre suferințele lor și cum au ajuns a fi desbirăți și imprăștiati prin alte țări. Le dă el pilde căte și mai multe: cu smecul de nucle, cu taurii învățăbiți și în sfârșit se înșește bietul creștin din răspunderi, ai face să înțeleagă cari sunt roadele bineșă oare ale Unirii, aducându-le aminte, că «tot pentru unirea tuturor» se roagă și sfânta biserică în toate zilele, mai bine de 1850 de ani. — Ei, oameni buni,

De Ioan Creangă.

cred că acum a-ți priceput.

— Priceput cucoane, căt se poate de bine, răspunseră mai toți. Dumnezeu să vă ajute la cele bune!

— Ba eu tot nu cucoane, răspunse moș Ion Roată.

— Dumnezeu să mă ierte, moș Ioane, dar dumneata, cum văd, ești cam greu de cap; ia haidem în grădină, să vă fac a înțelege și mai bine Moș Ioane. Vezi colo în ogrădă la mine bolovanul cel mare?

— Il vedem, cucoane.

— Ia fă bine, și adă-l îci lângă mine, zise boierul care ședea acum pe-un jilț în mijlocul țăranielor.

— S'avem iertare, cucoane, n'om putea, că doară acolo-i greutate nu șagă.

— Ia cearcă și vezi.

Moș Roată să duce și vrea să rădice bolovanul, dar nu poate.

— Ia dute și dumneata moș Vasile, și dumneata bade Ilie, și dumneata bade Pandelachi.

In sfârșit se duc vre-o 3—4 țărani, urnesc bolovanul din loc, îl rădică pe umere și-l duc lângă boier.

— Ei, oameni buni, vedeti?... S'a dus moș Ioan și n'a putut face treaba singur; dar, când v'ati mai dus cățiva într-ajutor, treaba s'a făcut cu mare ușurință; greutatea n'a mai fost aceeași.

Povestea cântecului:

Unde-i unul nu-i putere

La nevoi și la durere;

Unde-s mulți puterea crește

Și dușmanul nu sporește.

Așa și cu Unirea, oameni buni; credeti dumneavoasă, că de-a ajuta Dumnezeu a se uni Moldova cu Valahia, avem să fim numai atâția? Frații noștri din Transilvania, Bucovina, Basarabia și cei de peste Dunăre, din Macedonia și de prin alte părți ale lumii, numai să ne vadă că trăim bine, și ei se vor bucura și ne vor iubi de n'or mai îndrăzni dușmanul în vecii veciilor a se legă de Români. D'apoi frații noștri de sânge: Franțuzii, Italianii, Spaniolii și Portugzii ce așteaptă? La orice întâmplare, Doamne ferește, stau să-și verse sângele pentru noi...

Unirea face puterea, oameni buni! El acum cred că-i înțeles și răsînțeles.

— Ba eu unul, să iertați dumneavoastră, cucoane, eu tot n'am înțeles, răspunde moș Roată.

— Cum se face asta moș Ioane? Mai bine ce v'am tălmăcit, și un copil putea să înțeleagă.

— Mai așa, cucoane, răspunseră ceialalti.

— Moș Ioane, zise acum boierul cam tulburat de multă obosală: Ia spune dumneata în legea dumnitale, cum ai înțeles, cum n'ai înțeles, de când se face atâta vorbă; să auzim și noi.

— Dă cucoane, să nu vă fiu cu supărare; dar dela vorbă și până la faptă este mare deosebire... Dumneavoastră, ca fiecare boier, numai ne-ăți poruncit să aducem bolovanul, dar n'ăți pus umărul împreună cu noi la adus, cum ne spuneați dineaoreea că de-acum toți au să ieșe parte la sarcini, dela Vlădică până la opincă. Bine-ar fi, dacă ar fi așa, cucoane; căci la răsboiu înăpăti și la pomană năvală, par că nu prea vine la socoteală.

Iar dela bolovanul dumneavoastră am înțeles așa: că până acum, noi țărani am dus fiecare căte-o piatră mai mare sau mai mică pe umere; însă acum să tem chemați a purta îm-

preună, tot noi opnea, o stâncă pe umerele noastre... Să dea domnul, cucoane, să fie altfel, mie unuia nu mi-a părea rău.

La aceste vorbe, țărani au început să strângă din umere, a se uita lung unul la altul și a zice:

— Ia poate, că și Roată al nostru să aibă dreptate.

— Iar boierul, luându-i înainte cu glume, a înghițit gălușca și a tăcut molecum.

(Sfârșitul urmează).

Spre orientare.

Aducem la cunoștința celorce încă nu și-au reînnoit abonamentul, că din săptămâna aceasta încolo nu le mai putem trimite foia. De aceea îi rugăm să trimítă banii căt mai de grabă, ca astfel să le putem trimite foia și mai departe.

Numeri de probă din foiae trimitem la dorință, cu placere oricui. E destul să se cere pe o carte postală. Abonarea se poate face cu începutul la fiecare lună. Prețul e un bagatel de 4 cor. 40 bani pe an și 2 cor. 20 bani pe o jumătate de an. Abonații cei noi primesc gratuit și un călindar de părete.

Foaia nu o putem da pe așteptare, fiindcă aceasta ne prea îngreunează purtarea socotelilor pentru cari nu plătesc la vreme. De aceea să nu se supere ceice ne-au cerut amânare de plată, iar noi nu le putem împlini dorința. Purtarea la astfel de socoteli, cu sutele de restante, ne-ar încurca și îngreună administrația din cale afară de mult. Doar pentru astfel de restante ar trebui purtat cărți deosebite, și să se transmită la vreme atâtea scrisori și provocări — știm din pătanii, — cari speșe de multeori întrec suma de 2 cor 20 bani.

Toți abonații sunt rugați, — când trimitem banii, cer schimbarea adresei, scriu ceva la foiae sau fac orice fel de întrebări, — să scrie negreșit numărul de pe fașia, sub care primesc foia. Asta e de lipsă pentru orientarea noastră în multe privințe, atât când e vorba de bani, căt și la altfel de publicații ce ni se trimit. Iar abonații cei noi încă să scrie, că ei numai acum abonează foia întâiu.

„Calendarul Poporului“ s'a expedat tuturor acelora, ale căror comande au fost intrate la noi până în ziua de 27 Ianuarie n. N'am trimis însă pentru aceia, cari au comandat de la 1—6 bucăți, dar de așa, ca să le plătească când le vor primi la poștă. Asta nu se poate, fiindcă costă prea mult poșta, ceeace am spus de atâtea ori. Cine comandă mai puțin de 10 exemplare, trebuie să le plătească înainte cu 40 bani bucate, iar 5 bani deosebit pentru poșta la fiecare călin lar. Amănuite vezi la pagina 7.

Scriitorul I. Creangă despre învățătură cărții. „Cartea îți aduce carecare măngăiere. Eu să nu fi știut a ceti, de mult aș fi inebunit, căte am avut pe capul meu. Însă deschid viețile săfintilor și văd atâtea și atâtea și zic: Doamne, multă răbdare ai dat aleșilor tăi! Ale noastre sunt flori la ureche pe lângă cele ce se spun în cărți. Din cărți eulegi multă înțelepciune și la dreptul vorbind; nu ești numai așa o vacă de muls pentru fiecare“.

Stirile Săptămînii.

Sibiu, 28 Ianuarie n.

† Dr. Atanasiu Marienescu. Rând pe rând, unul câte unul se duc spre locul de vecinie căduse venerații bătrâni, cari au fost înaintemergătorii celor de azi. Vechea gardă s'a spart, iar acei cari o alcătuiau aproape toți au părăsit această vale a plângerii. Răposatul Dr. A. Marienescu a făcut parte dintre bunii și venerații bătrâni cari prin scrisul lor au contribuit la înaintarea culturală a poporului nostru. Fost judecătore de tablă în retragere, membru activ al „Academiei Române” din București, Dr. Marienescu moare atingând frumoasa vîrstă de 85 ani, fiind deplânz de toți cari l-au cunoscut. A răposat Mercuri în 20 Ianuarie n. 1915, iar înmormântarea a avut loc Sânbăta în 23 Ianuarie. Serviciul funebral s'a făcut în catedrala din loc, de unde apoi sicriul a fost ridicat și dus în cimitirul central al orașului Sibiu. — Odihnească în pace!

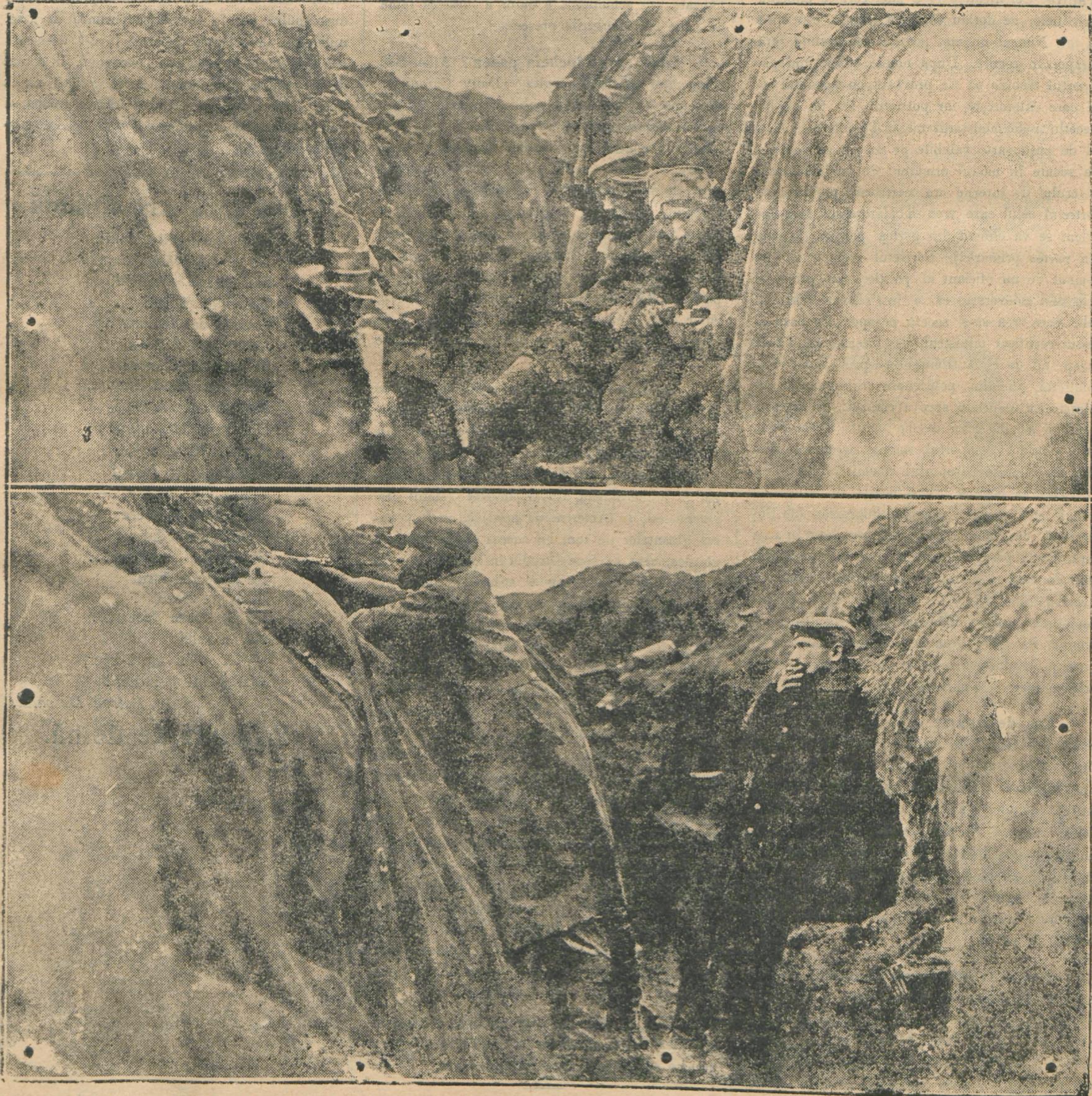
Spre tristă înconștiințare. Un act nobil s'a săvârșit prin hotărârea ministrului de războiu, de a se dă spre publicare numele tuturor feierilor cari își dau sufletul prin diferitele spitale militare din monarhie. Știm cu toții că sufer feierii noștri bravi în urma boalelor sau rănilor primejde pe câmpul de luptă. Dacă soarta le-a ajutat să ajungă până aproape de căminul lor, totuși fericirea deplină nu-i pentru morțorii și astfel o parte dintre cei rău bolnavi își dau duhul prin spitalele militare. Spre a înconștiința marele public despre cauzile de moarte întâmplate prin spitale, ministerul de războiu a cerut concursul gazetelor. Astfel începând cu numărul de azi, vom publica numele celor răposați în spitalele garnizoanei din Sibiu.

In 23 Ianuarie a răposat: Pavel Culi, gr. cat., cociș (căruțas țivil la cătane), din Biala (Galitia), mort de oftică în Rezerve spital din cazarma tunarilor. — Nicolae Porancea, gr. or., recrut în regimentul de infanterie Nr. 31, a 2-a comp. de rezervă, din Peștera (Făgăraș), mort în spitalul garnizoanei din Sibiu. — Odihnească în pace!

Înștiințare pentru prezentarea sub drapel. În urma chemării generale a celor obligați la gloate, sunt datori să prezinta pentru serviciul activ de gloate la locul Comandei de completare a honvezimei sau al Comandei districtuale de completare numită pe foaia de legitimare pentru gloașă, toți acei supuși ai Statului Ungar obligați la gloate, cari au fost asențați în timpul dintre 16 Noemvrie și până la 31 Decembrie anul 1914, precum și la revistele supletorii de infășoare ținute în urmă; — și anume cei născuți în 1883, 1884, 1885 și 1886 au să se prezenteze în ziua de 15 Februarie anul 1915, iar cei născuți în anii 1878, 1879, 1880, 1881 și 1882 ausă se prezenteze în ziua de 1 Martie anul 1915. Cei ce să prezintează trebuie să aducă cu sine învălitoare (țol) de iarnă, albituri și vestimente, precum și ciorapi de iarnă, mănuși calde, căciulă, peptar cu măneci împlite din bumbac, palton de iarnă, încălțămintă tari, unele de masă, blid, deseagă și hrană pe două zile. Cu prilejul prezentării, purtat rul foaiei de legitimație pentru gloașă poate călători pe calea ferată și pe vapor gratuit în clasa

In gropile de pușcat.

— Vezi descrierea chipului la pagina 6 —

a treia; acestea foi de legitimare pentru gloași, la stațiunea de cale ferată ori de vapor, la distribuția biletelor, sunt însă a să viza încă de vreme înainte de plecare. Cei obligați la gloate și afilați abili, pe seama căror n'au fost eliberate foi de legitimare pentru gloași, vor avea dela primăria comună bilet de legitimare ce-i va îndreptări la călătorie gratuită pe calea ferată (§ 29, partea III. din Instrucția pentru legea despre forța armată). Cel obligat la gloate și nu s'a prezentat la chiamare în vremea și la locul numit, va fi adus cu putere armată și conform §-lui 4 din articolul de lege XXI. din anul 1890, despre pedepsirea neascultării manifestării față pe porunca de chemare, va fi pelesit cu închisoare până la doi ani. (Supușii austriaci au fost conchimați pe zilele de 1 și 15 Februarie n. 1915, adecă cu 15 zile mai curând).

Noi ministru de răsboiu în Germania. Ministrul de răsboiu și șef al statului major general al armatei, Falkenhain, a fost deslegat la propria cerere, de funcțiile de ministru de răsboiu și numit general de infanterie. Generalul major Wild de Hohenburg a fost numit ministru de răsboiu și înaintat general-leutenant.

Oprirea certificatelor de trecere peste graniță. Certificatele de 8 zile, cari se eliberau persoanelor ce doriau să trecă granița, s'au oprit de tot. Nimici nu mai poate trece granița fără pașaport în regulă. După noile ordinații pașaportul trebuie să fie provăzut cu portretul celui care călăorește, iar portretul să fie sigilat (pecetluit) de ministerul ungur de interne. Astfel de pașapoarte valabile pe un an se vor putea scoate în modul următor: Se va înainta ministerului de interne un certificat provăzut cu portretul celui care vrea să călăorească, care certificat se va elibera din partea poliției (la sate din partea primăriei). Portretul trebuie să fie semnat de un oficiant al poliției sau primăriei prin care adverește că e într'adevăr portretul celui care vrea să-si scoată pașaport. Pe baza acestui certificat ministrul de interne va liberaliza pașaportul de lipsă trimițându-l prin oficiul vicecomitelui, oficiului polițienesc ori organului administrativ respectiv spre a clauzulă (intări) portretul și a-l dă celui ce l'a cerut. Respectivul, care a primit pașaportul, înainte de plecare trebuie să prezinte pașaportul consulatului țării în care vrea să meargă (Dacă merge în România, trebuie să-l prezinte consulatului român din Budapesta), căci numai astfel va putea intra în acea țară. Dacă pașaportul nu e vizat la consulatul țării în care călăorește, nu va putea avea liberă trecerea. Sunt multe de înțelept, însă fără înțeleptirea acestora nimenea nu va putea trece granița. Să sperăm, că această ordinație nu va ființa așa mult, pentru că ea de fapt îngreunează orice mișcare a omului.

Caz de moarte. Între cei mulți, cari au căzut pe câmpul de luptă în Galicia, se află și fiul binecunoscutului măestru pantofar Constantin Dragoș din Sibiu, cu numele Ioan Dragoș, culegător-tipograf și fost corporal în regimentul 23 de honvezi. A căzut la 15 Decembrie 1914 în lupta dela Podole, lângă Neu-Sandez, lovit în cap de un glonț. Răposatul, în etate de 21 ani, era singurul fiu la părinți, cari îl depărțeau cu durere dimpreună cu două surori. — Odihnească în pace!

Radoslavoff despre România. Primul-ministru al Bulgariei, Radoslavoff, a făcut următoarele declarații, corespondentului din Sofia al ziarului „Pesti Hirlap“, referitoare la România: „Legăturile noastre cu România s'au înbuțit mult. Ziarele au scris, că între aceste

două țări s'ar fi încheiat o alianță (înțelegere). Oficial aceasta nu s'a infăptuit, dar împrejurarea este favorabilă unui asemenea lucru. Dacă nu s'a putut ajunge la acest lucru până acum, cauza a fost Dobrogea, dar spiritul de azi al poporului înclină spre așa ceva“. Vorbind de participarea României la actualul răsboiu, primul-ministru bulgar și-a dat părerea, că și România va păstra neutralitatea, bine înțeleasă neutralitate, care să folosească ambelor țări, în ceea ce privește asigurarea intereselor lor naționale.

Ajutorarea nenorocirilor cutremurului din Italia. Biroul italian de informații „Stefani“ aduce stirea, că consiliul de miniștri din Roma a hotărât să dea la moment 30 milioane pentru ajutorarea nenorocirilor cutremurului. Totodată a hotărât scutirea plății dărilor în părțile vănuite, dând un moratoriu de 6 luni pentru cambii și obligații comerciale în provincia Aquila și în județul Sora.

Aviz. Din partea magistratului orășenesc se aduce la cunoștință, că, conform ordinului ministerial Nr. 8682/914, fiecare moară care produce făină numai de-o singură calitate e îndatorată, ca grâul până la 85% să-l machine. — Mai departe, conform ordinului ministerial Nr. 8912/914, fiecare proprietar de moară, care are făină sau alte produse de făină spre vânzare sau schimbare, e dator a mestecă făină de pâne cu adausurile prescrise.

Când se va încheia pacea? Allen Bot, colaborator la ziarul englez „Daily Chronicle“ se ocupă într'un articol publicat în „Politiken“ cu întrebarea când se va încheia pacea. Deși Kitchener, conducătorul armatei engleze, vorbește despre 3 ani — scrie Allen Bot — părerea generală în Anglia e, că va reuși a-i alunga pe Germani în decurs de un an din Belgia. E foarte problematică ca aliații să poată trece peste Raina. Reocuparea Belgiei poate servi însă de bază pentru o pace cinstită, căci e exclus că pacea să fie încheiată fără reocuparea Belgiei, chiar dacă răsboiul ar fi în 20 de ani. E de sperat, că pacea se va încheia încă înainte de 1916.

Ghiulea drăcească. Dintre cei cari se îndeletnicește cu inventarea (iscodirea) și fabricarea armelor ucigașoare, recordul (culmea) pare să-l fi ajuns inginerul american John Hais Hammond. Acesta ocupându-se timp mai indelungat în atelierul său din Gloucester (statul Massachusetts, în America de nord) cu perfecționarea gloanțelor de tun, i-a succes să inventeze o ghiulea, care va face senzația înfiratoare a războaielor moderne. Anume această ghiulea trimisă în rândurile dușmane din gura tunului, va vărsa oțel ferbinte în stări curgătoare arzând și topind tot, ce ii va fi în cale. Astfel de aceea efectul (rezultatul) ucigașor al acestei ghiulele, va mai fi sporit prin faptul, că din ea se vor împrișta gazuri, cari de care mai ucigașoare, cari vor rămâne pentru totdeauna în locul, în care ghiuleaua a explodat. Astfel, că dacă această ghiulea ar cauza (produce) vre-un foc, bunăoară într'un edificiu mai mare, pompierii nu vor fi în stare să stingă, decarește aceștia din cauza gazelor omorâtoare nu se vor putea apropiă de locul unde a izbucnit focul și astfel ceea ce a rămas nepustit de glonț va putea fi nimicit în dragă voie de flacări. Bine înțeleasă, că aceasta o cimitir într'un ziar american. Locul, unde această ghiulea a fost inventată, e America, iar de întrebuită, dacă ea va fi existând, se va întrebui ce poate tot — în America.

Târgul de vite suplenitor la Abrud se va fi în 31 Ianuarie n. 1915, ceea ce prin acestea se aduce la cunoștință publică.

„Reuniunea de înmormântare din Rășinari“ își va fi adunarea generală ordinată Luni în 2 Februarie st. v. 1915 în edificiul școală, la oarele 1 după amesezi. Aleman Dancașiu, director. S. Cioran, secretar-cassar.

In gropile de pușcat.

— Vezi chipul la pagina 5. —

Tot auzim pomenindu-se de »poziții«, când e vorba de vr'o luptă sau altă intorsătură a actualului răsboiu. Dușmanul a fost scos din niște poziții bune; sau: „ai noștrii au ocupat poziții bune“ etc. Mulți vor crede că »pozițiile« sunt vr'un loc întins unde luptătorii să pot hărțui în dragă voie...

Poziții bune de multe ori sunt și cele mai urăte ori mai prăpăstoase gropi, apoi dâlme, dealuri, după cari se poate ascunde armata, ca nevăzută de dușman să poată arunca plumbii ucigașorii în loc sigur. De multe ori căte-o groapă sau dâlma de acestea scutește viața la mii de luptători, deoarece dușmanul primește numai „ploconul“, fără să știe din ce parte îi vine.

Chipul de azi ne arată niște gropi, alcătuite de bunul Dumnezeu în scurgerea veacurilor și cari acum sunt întrebuită ca adevărate cătări derăzboiu. În partea de sus vedem cum stau fețorii sub scutul stâncilor ascunși de vederea dușmanului, dar în aşteptarea poruncii de atac, unii gândind departe, departe, la cei de-acasă, iar alții împăcându-se cu... stomacul. În chipul de jos vedem cum unul dintre fețorii stă la pândă, scoțând puțin capul afară din groapă, să vadă »cum mai să lumea« și să priveghieze mișcările dușmanului...

Când țara mă chiamă.

Când țara mă chiamă,
De ce mă plângi mamă?
Sau doară gândești,
Că singură ești
Care-ți dai fețorul?
Astămpără-ți dorul
Si bocetul, mamă;
Căci țara când chiamă,
Ne chiamă pe toți,
Din tată 'n nepoți.
Atuncia să plângi,
Mânila să-ți frângi
Mamă de durere, —
Când țara îți cere
Ajutor să-i dai
Si nu poti, că n'ai...
Te mistuie dorul
Te paște fiorul
Că-ți moare fețorul?
Nu te jelui.
— Ceice 'n luptă pier,
Mamă, merg în cer!

Petrea Dascălul.

Frânturi de doină.

Spre orientare.

Călindarul Poporului pe 1915 a apărut

și s'a inceput expediarea lui tuturor acelora, cari l-au comandat. Partea cea mai mare s'a trimis deja, iar câțiva puțini îl primesc în zilele acestea.

Călindarul cuprinde mult peste 100 de diferite chipuri

între cari: dela asasinarea moștenitorului nostru de tron, dela moartea Regelui Carol, fotografiile la diferiți bărbați fruntași ai României, fotografiile tuturor generalilor și conduceților mai de seamă ai armatelor austro-ungară și germană, vederi de pe câmpul de luptă, etc. etc.

apoi

**mapa Europei, Aziei, Africel, lumea toată,
mape de pe toate câmpurile de răsboiu din
Galiția, Polonia, Belgia, Franța și Serbia.**

De aceea ne adresăm cătră **toți** cetitorii nostrii, atrăgându-le atenția, ca să nu-și cumpere călindar până când nu vor vedea „Călindarul Poporului“, care cuprinde toate amănuntele despre răsboiul din anul acesta, împreună cu cele mai interesante chipuri răsboinice etc. etc.

Cine a văzut și a cumpărat călindarul nostru în anul trecut, s'a putut din destul convinge despre cuprinsul lui bogat, astfel că orice vorbă e de prisos. Mai amintim numai atât, încă anul acesta călindarul nostru iarăș va surprinde pe oricine prin bogăția lui, în comparație cu prețul aproape de nimic: 40 bani pro exemplar și 5 bani porto. Fi-ți deci în așteptare până ce vezi „Călindarul Poporului“ pe 1915 Tot așa spunești și la alți cunoșcuți!

Ceice comandă 10, 20, 50 sau mai multe bucăți, precum și **toți** revânzătorii, primesc rabatul cuvenit, ca și în anul trecut.

Din cauza stărilor răsboinice din anul acesta, nu putem da calendarul decât pe lângă trimiterea înainte a banilor sau să se plătească pachetul la scoaterea dela poștă.

Cine vrea să vândă calendare să ceară condițiile pentru revânzători!

RUM, COGNAC

cele mai fine calități cu diferite prețuri

apoi

cele mai fine **licheruri**
precum și
**• • • rachiuri curate de • • •
drojdii, prune și trevere**

se capătă în

**Fabrica de licheruri HEINRICH RIEGER
Sibiu, Strada Gușteritei Nr. 7.**

Spre știre. Nr. 3 al foii a fost Vineri confișcat de procuratură, astfel că numai Sâmbătă am putut scoate Nr. 4.

Nr. 108/1915 not. 2026

Publicațiune.

Comuna Alsógezés, comitatul Nagyküküllő, dă în arândă prin licitație publică, ce se va ține în 21 Februarie 1915, la 2 ore d. a., cărcima comunala pe timpul din 1 Aprilie 1915 până în 31 Decembrie 1917.

Prețul strigării e 500 cor., valoar 10%. Condițiunile se pot vedea în cancelaria comunala.

Alsógezés, la 22 Ianuarie 1915.
Primăria comunala.

Moșie de arândat.

Pe hotarul comunei Sânmartinul sărat (Sosszentmárton, comitatul Turda-Arieș), între Turda și Murăș-Ludos, se află de dat în arândă o moșie constătoare din peste 200 jugăre pământ arător și fănat. Moșia e lângă gara Maros-Csucs. Arăndarea se poate face pe 1-3 ani. Alte informații se primesc dela proprietara văduva Carolina Cismașiu în Sânmartinul sărat.

2023

Anecdote
de
Teodor V. Borza
Prețul 80 bani.
Se pot procura dela
Administrația
Foiala Poporului

Mașe de Vânzare.

Mapa Europei	K 1.20
" Rusiei cu Galiția	" 1.20
" Franței cu Belgia	" 1.20
" Țărilor balcanice	" 1.20

Se află de vânzare la

Administrația „Foil Poporului“

Pentru porto recomandat este a se adăuga 35 bani deosebit.

